

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

19.11.2012

B7-0497/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B7-0367/2012

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5,

om medlemsstaternes erklæring om accept i Den Europæiske Unions interesse af otte tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (2012/2791(RSP))

**Klaus-Heiner Lehne, Luigi Berlinguer, Eva Lichtenberger,
Francesco Enrico Speroni, Alexandra Thein, Tadeusz Zwiefka**
for Retsudvalget

Europa-Parlamentets beslutning om medlemsstaternes erklæring om accept i Den Europæiske Unions interesse af otte tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser (2012/2791(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, litra j), artikel 81, stk. 3, og artikel 218, stk. 6, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til EU-Domstolens praksis, navnlig sag 22/70¹ og C-467/98² og udtalelse 1/03³,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om medlemsstaternes erklæring om accept i Den Europæiske Unions interesse af Gabons⁴, Andorras⁵, Seychellernes⁶, Den Russiske Føderations⁷, Albanien⁸, Singapores⁹, Marokkos¹⁰ og Armeniens¹¹ tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser,
 - der henviser til, at Rådet endnu ikke har anmodet om Parlamentets godkendelse af disse afgørelser,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om medlemsstaternes erklæring om accept i Den Europæiske Unions interesse af otte tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser (O-000159/2012 – B7-0367/2012),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5 og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser er af stor betydning, da den indfører et system, der gør det muligt for de deltagende stater at samarbejde for at finde en løsning på internationale børnebortførelser, idet det fastlægges, hvilke retter der er kompetente, og hvilken lov der finder anvendelse, når det skal afgøres, hvor barnet skal bo;

¹ Sag 22/70, Kommissionen mod Rådet, (AETR), Sml. 1971, s. 41, præmis 16, org. ref.: Rec. s. 263.

² Sag C-467/98, Kommissionen mod Danmark, Sml. 2002 I, s. 9519, præmis 77.

³ Udtalelse 1/03 om Fællesskabets kompetence til at indgå den nye Lugano-konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, Sml. 2006 I, s. 1145, præmis 126.

⁴ COM(2011)0904.

⁵ COM(2011)0908.

⁶ COM(2011)0909.

⁷ COM(2011)0911.

⁸ COM(2011)0912.

⁹ COM(2011)0915.

¹⁰ COM(2011)0916.

¹¹ COM(2011)0917.

- B. der henviser til, at konventionen således giver grundlag for, at bortførte børn hurtigt kan vende tilbage til deres rette bopælsland;
 - C. der henviser til, at konventionen kun gælder mellem lande, der har ratificeret eller tiltrådt den;
 - D. der henviser til, at nye staters tiltrædelse skal accepteres af de stater, der allerede er medlemmer, for at konventionen kan finde anvendelse mellem dem;
 - E. der henviser til, at det derfor er meget vigtigt, at tiltrædelser accepteres;
 - F. der henviser til, at EU allerede har udøvet sin interne kompetence med hensyn til internationale børnebortførelser, navnlig gennem Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar¹ ;
 - G. der henviser til, at det følger heraf, at EU har fået ekstern enekompetence med hensyn til internationale børnebortførelser;
 - H. der henviser til, at eftersom konventionen ikke tillader, at internationale organisationer bliver medlemmer, bør EU bemyndige medlemsstaterne til at handle i Unionens interesse, når de accepterer de ovennævnte tiltrædelser;
 - I. der henviser til, at Rådet derfor hurtigst muligt bør tage skridt til at vedtage de afgørelser, som Kommissionen har foreslået, herunder straks høre Parlamentet;
 - J. der henviser til, at Rådet tilsyneladende, på trods af sagens hastende karakter og den klare retlige situation, har besluttet at udsætte høringen af Parlamentet og vedtagelsen af de ovennævnte afgørelser med henblik på at anfægte princippet i afgørelserne af retlige grunde;
1. henstiller til Rådet:
 - a) Rådet bør straks fortsætte proceduren for vedtagelsen af de ovennævnte foreslåede afgørelser;
 - b) det bør med henblik herpå høre Parlamentet om de otte foreslåede afgørelser;
 - c) det bør af hensyn til de europæiske borgere, som vil have gavn af vedtagelsen af de pågældende afgørelser, afstå fra at forhindre EU i at fungere på et falsk juridisk grundlag;
 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og til orientering til Kommissionen og Det Permanente Bureau under Haagerkonferencen om International Privatret.

¹ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1.